

Вълнуватъ я тѣжки мъки
Млада и зелена.
Плаче бѣдна и оплаква
Баща си и майка;
Сѣди, жали за Стояна
И почне да вайка.
Всичко тукъ е на земята
Нѣщо бързо гечно.
Сутрѣнъ слънце кат' изгрѣе
Горѣ отъ нѣбето,
Съсь улыбка и веселіе
Го срѣща полѣто.
Цвѣтя росни миризливи
Слънце поздравляватъ
Птички мили слаткопоини
Бога прославляватъ.
Всичко пълно съ веселіе
Хубаво, засмѣно;
А за душа измѣчена
Всичко е сгудено.
Какъ усорлица зловѣща
Птиченце кат' хване
Му отваря на гръдитѣ
Безмилостни рани.
Тѣй бе грозното мъчение
Хванало Елена
И въ гръдитѣ ѝ раскрыло
Смъртоносна рана.
И на нея да памогне
Нищо не бе въ сила,
Най добрия зарадъ нея
Докторъ бе могила.